

Още отъ дете, родена бѣхъ да скитамъ
То утрѣ денъ въ самотнитѣ мѣста,
и днесъ, когато пораснахъ и нищамъ
„Защо не съ равни хората въ свѣта?

Едни забукени отъ своитѣ богатства,
други отъ окованъ змионъ,
трети съ дарени за господарства,
а ние носимъ тежестъ кошоу.

И проето мнѣ озудва ме това,
Че ние не сме ли всички хора?

Що значи туй нещо заговора? ...
Защо само малцинка е нощ свобода?

Нека тидъ бедни слова останатъ
везна помѣтливъ

1/ V 1930г.

Пимефарево.

И. Почева (Doriana)